

جمعه 24 بهمن 1393- 23 ربیع الثانی 1436 - 14 فوریه 2015

رحلت عالم بزرگ و فقیه جلیل آیت الله «میرزا عبدالرحیم سامت قزوینی»...

* 24 بهمن در گذر تاریخ

* ارتحال عالم مجاهد آیت الله «شیخ سلمان خاقانی» (1366 ش)

* رحلت عالم بزرگ و فقیه جلیل آیت الله «میرزا عبدالرحیم سامت قزوینی» (1378 ش)
اشاره:

آیت الله میرزا عبدالرحیم سامت در سال 1381 ش (1321 ق) در بیت علم و تقوا در قزوین به دنیا آمد. وی پس از فراگیری دروس مقدماتی در قزوین وارد اصفهان و سپس حوزه علمیه قم گردید و از استادان آن جابهره برد. از آن پس به نجف رفت و خوشه چین معارف اسلامی آیات عظام شیخ محمد کاظم شیرازی، شیخ موسی خوانساری، میرزا ابوالحسن مشکینی، شیخ محمد حسین غروی اصفهانی، سید ابوالحسن اصفهانی، آقاضیاء عراقی و میرزای نایینی شد. پس از اقامت ده ساله در نجف اشرف و اخذ اجازه اجتهاد و روایت، به زادگاه خود بازگشت و بیش از نیم قرن به تدریس، تبلیغ دین و اقامه نماز جماعت پرداخت. آیت الله سامت قزوینی در جریان مبارزات اسلامی مردم به رهبری امام خمینی حضوری فعال داشت. وی در تمام راهپیمایی‌ها در صف مقدم و همراه با دیگر علمای شهر شرکت می‌کرد و نامش همواره در ذیل اعلامیه‌های علیه رژیم دیده می‌شد. زندگی ایشان در طول سالیان متمادی، ساده و طبعش بلند و اخلاقش، خوش و زبانش نرم بود. در تیرماه 1378 ش، همایش بزرگداشت ایشان در دانشگاه علوم پزشکی قزوین برگزار شد و کتابی با نام رهپوی هدایت، در تجلیل از مقام علمی‌اش منتشر گردید. از این فقیه فرزانه تالیفاتی برجای مانده که تقریرات درس فقه آیات عظام: سید ابوالحسن اصفهانی، آقاضیاء عراقی، میرزای نایینی و میرزا ابوالحسن مشکینی و... از آن جمله‌اند. سرانجام این عالم خدمتگزار دین در 25 بهمن 1378 ش برابر با هشتم ذی‌قعدة 1420 ق در سن 97 سالگی دار فانی را وداع گفت و پس از تشییع با شکوه، در صحن امامزاده حسین قزوین به خاک سپرده شد.

* شهادت عماد مغنیه (1363 ش)

* درگذشت «عباس اقبال آشتیانی» استاد دانشگاه، مورخ و ادیب معاصر (1334 ش)

* اعلامیه ای به امضای «جامعه روحانیت ایران» به مناسبت اربعین شهدای 19 دی قم انتشار یافت. (1356 ش)

* 14 فوریه در گذر تاریخ

* درگذشت «ریچارد واگنر» موسیقی‌دان شهیر آلمانی (1883 م)

* پایان کنفرانس محدود کردن تسلیحات بین‌المللی در واشینگتن (1922 م)
اشاره:

کنفرانس «محدود کردن تسلیحات بین‌المللی» از سیزدهم نوامبر 1921 م در واشینگتن، پایتخت امریکا آغاز به کار کرد. این کنفرانس در ششم فوریه 1922 م، با امضای قراردادی به نام قرارداد پنج جانبه توسط پنج کشور از کشورهای شرکت کننده به کار خود پایان داد. به موجب این قرارداد که به امضای امریکا، انگلیس، فرانسه، ایتالیا و ژاپن رسید، استفاده از هرگونه گاز سمی و شیمیایی کشنده یا بی‌حس‌کننده در جنگ‌ها ممنوع شد. چند سال بعد در ژوئن 1925 م منع به کارگیری گازهای کشنده در جنگ‌ها از سوی تعداد بیشتری از کشورها مورد توجه قرار گرفت و طی پروتکلی در ژنو به امضای اکثر آن کشورها رسید. با این حال، همین کشورها در موارد متعدد از این سلاح‌های ممنوعه استفاده کرده‌اند.

* بمباران درسدن در جنگ جهانی دوم (1945 م)

اشاره:

بمب‌افکن نیروی هوایی سلطنتی بریتانیا و نیروی هوایی ارتش آمریکا از چنین روزی از سال ۱۹۴۵ میلادی، شهر درسدن در آلمان را بمباران کردند و ۳،۹۰۰ تن بمب انفجاری قوی و بمب‌های آتش‌زا را بر شهر ریختند و ۳۴ کیلومتر مربع از شهر را ویران کردند. شمار کشته‌شدگان غیرنظامی بمباران درسدن بین ۱۲۰۰۰ تا ۴۰۰۰۰ تخمین زده شده است. بمباران درسدن در جنگ جهانی دوم از تاریخ سیزدهم تا پانزدهم فوریه سال ۱۹۴۵ میلادی رخ داد. این حادثه پس از آن بسیار مورد بحث و اختلاف نظر بوده است. بمباران شهر درسدن یکی از بحث‌برانگیزترین عملیات نیروهای متفقین در جریان جنگ جهانی دوم است. در این بمباران، شهر تاریخی درسدن که پایتخت ایالت زاکسن آلمان و معروف به «فلورانس بر کرانه الب» بود به کلی ویران شد و شمار زیادی از مردم غیرنظامی در آن کشته شدند. شمار کشته‌گان غیرنظامی بین ۱۲۰۰۰ تا ۴۰۰۰۰ تخمین زده شده است، البته بسیاری از جمله کورت وانگات که از نزدیک شاهد بمباران درسدن بوده، آمار کشته‌ها را در کتاب «سلاخ‌خانه شماره پنج»، ۱۳۴۰۰۰ نفر ذکر کرده

است. ۵۰۰۰ بمب افکن نیروی هوایی سلطنتی بریتانیا و نیروی هوایی ارتش آمریکا در این بمباران شرکت داشتند و ۳،۹۰۰ تن بمب انفجاری قوی و بمب های آتشزا را طی ۴ یورش، در کمتر از ۱۵ ساعت بر شهر ریختند و ۳۴ کیلومتر مربع از شهر را ویران کردند. در آتش سوزی بزرگی که در نتیجه بمباران رخ داد بقایای شهر نیز نابود شد. یک گزارش نیروی هوایی آمریکا در سال ۱۹۵۳م، از عملیات به عنوان بمباران توجیه شده یک هدف نظامی و صنعتی که ۱۱۰ کارخانه و ۵۰۰۰۰ کارگر را در پشتیبانی از اقدامات نظامی آلمان در خود جای داده بود، توجیه کرد. برخلاف این گزارش، پژوهشگران متعدد این گونه استدلال کرده اند که زیرساخت های مخابراتی، پل ها و مناطق وسیع صنعتی خارج از شهر هیچ یک به طور کامل هدف قرار نگرفتند. این طور استدلال شده که درسدن یک مرکز مهم تاریخی و فرهنگی و بدون اهمیت نظامی یا با اهمیت نظامی کم بوده است و حملات بمباران مناطق بدون هیچ فرقی بین نظامی بودن یا نبودن آن ها و بی هیچ تناسبی با اهداف نظامی بود. تا نسخه ۱۹۵۸م دانشنامه بریتانیکا، هیچ ارجاعی به بمباران درسدن در مدخل مربوط به این شهر نشده بود.

* تولد «ژرژ سیمنون» نویسنده برجسته فرانسوی (1903م)